

બે આના

ગઝલે ગૌહર

મહફીલે—ગૌહર.

ગઝલે-ગૌહર

યાને

મેહફીલે-જૌહર.

ગઝલે-જલીલ.

—:▭:—

કુલેજન થામકર જબ દીલ જલે ફરીયાદ કરતે હે,
બુતાને સંગદીલ ઉસદમ ખુદાકો યાદ કરતે હે.
સમજતે હેં હમકો એક દીન મબ્આ:શૂકાનના હય,
ફલકસે પુછતે હેં કીસ તરહ, ફરીયાદ કરતે હેં.
હમારી બે ખુદીકા હાલ વો પુછે તો અય કાસીદ,
તો કેહના હોશ ઈત્ના હય કે તુમકો યાદ કરતે હેં.
ઝરા મીલનાં—ઝરા ખીચના—ઝરા નરમી—ઝરા ગરમી.
મઝે લેલે કે વો ઉશ્શાક પર બેદાદ કરતે હેં.
જલીલ આસાં નહિં આબાદ કરના ઘર મહોબ્બતકા,
યે ઉન-કામ હય જો નાહક-ઝીંદગી બરબાદ કરતે હેં.

સોનેરીજાળ— રાગ-ગઝલ

દીલદારકી હર યાદમેં **જોબન** ગયા તો ક્યા હુવા;
યે **ગુલ બદન** કીસ કામકા. દિલદારકી યારી બીના.

(…સાની કોપીરાઈટ સંગ્રહ૨)

દિલદાર નહિં તો હમ નહિં, **જોગન** બની તો કયા હુવા;
(વો) ઇશ્કકી લ્હેઝત બીના, ના ચયન દિલ પાવે કહીં;
જપતે ઝબાંપે નામકો, **હમ** ભી ગયા તો કયા હુવા;
હીરા મીલા **મોતી** મીલા **સૂરત** મીલી, સબ કુછ મીલા;
દિલદાર **આ** કે ના મીલા, **જોબન મીલા,** તો કયા હુવા.

ગઝલે-ઇશ્ક—નઈ-કવ્વાલી—

લે લીયા હંસ હંસકે દીલ અબ હમેં તરસાને લગે,
ચાહનેવાલોપે અપને કયા કયા ગઝબા ઢાને લગે.
કમસીનીકા યે તકાઝા ઔર વડક પનકા મીઝાજ,
ચારહી દીનમે મેરે મીલનેસે કરમાને લગે.
જબ તલબ મેને કીયા **બોસા** લબો રૂખસારકા,
મુસકુરાકર નાઝસે આંખે વો દીખલાને લગે.
વસ્લકી શબ આએ તો વો બોલે જાને દીજીએ,
બસ ઘડીભરમે કમર અયસે વો ઘબરાને લગે.
એક દીન વો થા ન આંખે તક મીલતે થે કભી,
શુક્ર હય હંસ હંસ ગલેસે અબ લીપટ જાને લગે.

નાટકે-નુરે-ઇસ્લામ-કવ્વાલી—

ફિર ગયા દિલ દહેરસે, કાબેકા—દરબાં હો ગયાં,
બુત પરસ્તિ છોડકર, રામન **મુસલમાં** હો ગયાં.
દિલમેં જો અરમાંન થા, પૂરણ વો અરમાં હો ગયાં,
કુફદખાનેમે—મેરી બક્ષીસકા સામાં હો ગયાં.
યા બંદાયે **ઇસ્લામ** હુવે, ગુરબત હમારા કામ હય,
સબસે આરામ હય અબ **દિલ-ગુલીસ્તા** હો ગયાં.
જો પઢકે **કલમા** શહાદત, ખુલ ગયે **જન્નતકે** દર,
ઉસ બહિસ્તીકે લીયે, **જન્નત** અયવાં **હો** ગયા.

શાકી રાહ શાકીદ તુઝપર મહેરકા રખ તું નજર.
નુરે ઈસ્લામ ઇસ કફસમે, અબ નુમાયાં હો ગયા.

નાટકે-અદ્દુતાંદામન—તર્જે-ભજન—

જગકો દોરંગી પાયા મુરખ ક્યું લલચાયા.
કોઇ રખ્ખંમ ફોજ-રીસાલે કોઈ ઓઢકે શાલ-દુશાલે,
કીસીને તો કમલઢી ના પાયા મુરખ ક્યું લલચાયા.—જગકો.
કહીં અબ્રે રહેમત બરસે કોઈ બુન્દ પાનીકે તરસે,
કહીં ધુપ હય કહીં છાયા, મુરખ ક્યું લલચાયા.—જગકો.

નાટકે-ખાકી પુતલા.—કવ્વાલી—

પાક બન દીલ સાફ રખ અબોર યાદ કર ગફ્ફારકી,
ખાખ હય બેબાક હય યેહ ઝીન્દગી દીન ચારકી.
દીલપે જબ્ર કર. બો ન સબ્ર, નહી આફતસે ઘબરાનાં,
રખ ભરોંસા તુ ખુદાપર રાહબર વો ઈનસાનકા.
ટાલ દેગા સબ મુસીબત ધ્યાન ધર રહેમાનકા,
દીલકો થામ, બચ, કુચ્છ ખીયાલ કર, ધોકેમે નહી આના.
ફીદા હય, યેહ તુજપે બન્દે જાન હય શયતાનકા,
મત ઉલઝ તું ઇસમે પ્યારે, હજો જરૂર ઇમાનકા.

ગઝલે-આશક—તર્જે-કવ્વાલી—

બહેકાનેવાલે આપકે સબ યાર બન ગયે,
સમઝાને વાલે મુફ્ત ગુનેહગાર બન ગયે.
હમને તો દીલ દીયા તુમ્હે દીલદાર જાનકે,
ક્યા તુમકો હો ગયા કે દીલ આઝાર બન ગયે.
ઉસ ગુલ બદનકે ઇશકમેં આતી નહીં હય નીંદ,
બીસ્તર કે તાર મેરે લીયે ખાર બન ગયે.

બાઝારે મીસરમેં મેરે યુસુફકો દેખકે.
સૌ જાંસે અહલે દીદ ખરીદદાર બન ગયે.
ગુલ ખાયે ઉસકે ઇશ્કમેં આશકને ઇસ કદર,
દીલ ઔર જીગર તખતએ ગુલજાર બન ગયે.

નાટકે-અરૂણોદય—કવ્વાલી—

આય ખાકે હીન્દ તેરી અજમતમે ક્યાં ગુમાં હય,
દરિયાયે ફૈજે કુદરત તેરે લીએ રવાં હય.
ગૌતમને આબરૂ દી ઇસ માબદે કુહનકો,
કરમકને ઇસ જમીં પર સદકે કીયા વતનકો.
અકબરને જામે-ઉલફત બખ્શા અન્જુમનકો,
સીંચા લહુસે અપને રાણાને ઇસ ચમનકો.
બરસોંસે હો રહા હય નામો નિસાં હમારા,
દુનિયાંસે મિટ રહા હય બરહમ સમા હમારા.
ગુન્ચે હમારે દીલકે ઇસ બાગમે ખિલેંગે,
ઇસ ખાકસેં ઉઠે હય ઇસ ખાકમેં મિલેંગે.

ગઝલે-નૈયર—ખુરશીદજાન—

સદકે અય જોશે જુનું હમ ક્યાથે ઔર ક્યા બન ગએ,
મુનચએ હસરત હમારે ખાર સહરા બન ગએ.
પરદ એ મહમીલસે નીકલે ખાક ઉડાનેકે લીએ,
પહલે લયલાથે પર અબ મજનું સરાપા બન ગએ.
સચ્ચે આશીકકો ભલા બદનામી યોંકા ગમ હય કયા,
અપને યુસુફ કે લીયે જબ હમઝુલેખાં બન ગએ.
ફિકે મઝહબમેં નૈયર કુફર કયા ઇસ્લામકયા,
હમ બરેહમન બન ગએ હમ શેખે અબ્બા બન ગએ.

નાટકે—સંગીત સિદ્ધ સંસાર—

દેખકે દીદાર ઉસકા દિલ દિવાના હો ગયા,
તેજસે ભરપુર હૈ વો રવિ ઇસ્સે જલ રહા.—
બંદ આંખે હૈ રખી પર ચમક ઉસ્મે છા રહી,
જબ ખુલેગી વો તભી કયા કયા જુલમ હોગા યહાં—
તીર જૈસે હૈ ભરે દીલ ચાક જિસ્સે હો ગયા.
શાંત સુરત દેખતેહી દિલ નિશાના હો ગયા.—

નાટકે-મહાદજી શિંદે—ગઝલ—

હમ આરજુ દીલમેં યેહી **હીંદુ મુસલમાન એક હો,**
ટલ જાય સારી દુશ્મની હીંદમીંલકે દીલસે નેક **હો.**
મજહબપે અપને ચુસ્ત હો ઇન્સાનકી વહ ટેક **હય,**
ગૌરસે દેખો અગર **અલ્લાહુ** સબકા એક **હય.**
ઐકયકી હાકલ બીરાદર ભર રહી દીગંતકો,
આગે બઢકર ઐકય—બળસે **દેશકો ઉદ્ધાર લો.**

નાટકે-માહતાબે જહાંન—ગઝલ—

દોનો મેં દીલ મેરા હય ઇસે દું કે **ઉસે** દું,
એક ગયર એક સગા હય ઇસે દું કે ઉસે દું.
દોનો મરીઝ પ્યાર—કે દોનો ગલેકે હાર,
ઐસા મેરા દવા હય ઇસે દું કે ઉસે દું.
—હકદાર મય હું દીલ મેરા દીલદાર મુઝે દો,
ધીટકાર ગયર પર કરો ઔર પ્યાર મુઝે દો.

ગઝલે-કવ્વાલી—ગોહરજાન—

દીલ ઉસકે તસવ્વુરમે જો બહલાએ હુવે હય
ફુરકતમે મુઝે વસ્લકે દમ પાએ હુવે હય.

શીકવાતે તુમ્હારા ન ફલકકી હૈ શીકાયત,
હમ અપને કીયેકી યે સઝા પાએ હુવે હૈય.
તારોંકી તરહ છાંકી ભી ગીનતી નહિ મુમકીન,
દાગ ઈતને તેરે ઈશ્કમે હમ ખાએ હુવે હૈય.
બરદે ગુલે ઉમ્મીદસે અય શાને કરીમી,
દામન જો તેરે સામને ફેલાએ હુવે હૈય.
અય દરદ ન ઉઠના કે નીદામત મુજે હોગી,
આગોશે તમન્નામે વો આજ આએ હુવે હૈય.
હૈતે હૈય ઈસે શરમ-હયા નામ હે ઈસિકા,
ખીલવત મેભી આશીકશ વો શરમાએ હુવે હૈય.
ક્યા ખાક કોઈ આએગા ખબર મેરે આગે,
અફલાક મેરે નામસે થરરાએ હુવે હૈય.

ગઝલે-અસીર—વહીદતજાન—

અબ સરપર હાથમે સાગર ખુમાર આંખોમે હે.
ચશ્મે બદદુર આજ અય સાકી બહાર આંખોંમે હે.
મેને પલકોંપે ઉઠાલી દેખકર ઉસકી શબીહ,
ભર દમેં દીદા નહીં તસ્વીરે યાર આંખોંમે હે.
નીંદ આએ તો કહાં પાએ તસ્વીરે યાર આંખોંમે હે,
પાંઉ ફેલાએ કીસીકા ઈન્તેઝાર આંખોંમે હે.
ઈન પ્યાલોંસે શરાબે વસલકી આતી હે બુ,
રાત જાગે હો કહાં જીસકા ખુમાર આંખોંમે હે.
સુરમાં મનઝુરે નઝર હે ઉનકી ચશ્મે નાઝકો,
મેં સમજતા હું મેરે દીલકા ગુબાર આંખોંમે હે.
એક તો તીરછી નજર ઉનકી છુરીસેં કમ નથી,
ઉસપે ખંજર સુરમાએ દુમ્બાલા દાર આંખોમેં હે.

હાય કીસ્મત ઉસીકી સુરતકા તરસતાહું **અસીર,**
દીલમેં હે જો ગુલબદન ગુલઉઝાર આંખોમેં હૈ.

ગઝલે-સઇદ—તર્જે-કવ્વાલી—

વો જાતે જાતે મેરે દીલપે આંખ ડાલ ગએ,
ચલો તડપનેકી સુરત તો એક નીકાલ ગએ.
શબે વીસાલ વો કીસ પ્યારસે યે કેહતે હૈ,
કે અબ તો દીલસે તુમ્હારે ગમો મલાલ ગએ.
કુચ્છ ઓર બન ન પડી ઉઠતે ઉઠતે પહલુસે,
વો દીલકે સાથ જીગર પર બી હાથ ડાલ ગએ.
ખુદાકા શુકર હે હીલેસે વો અયાદત કે,
મરીઝ દરદે મોહબ્બત કો દેખ ભાલ ગએ.
ન પુછા હાલ હમારા જુનુંકે આલમમે,
જીધર ગએ તેરી ધુનમે શકીસ્તા હાલ ગએ.
ઝહે નસીબકે ઇતની તો આરઝુ નીકલી,
વો આજ પ્યારસે બાંએં ગલેમેં ડાલ ગએ.
દીખાકે ચાંદસા ચહેરા દમે આખીર આના,
સઇદ વો તને બેજામેં જાન ડાલ ગએ

ગઝલે-શચદા—હસીનાજાન—

શીકલ દીખલા મુજે એકબાર **મદીને વાલે**
હું તેરા તાલીબે દીદાર મદીને વાલે.
તેરા પ્યારા હય હકીકતમે ખુદા કા પ્યારા,
પ્યારા લગ્ગા હય તેરા પ્યાર **મદીને** વાલે.
શબે મેઅરારાજ પસંદ આઇ ખુદા કો ક્યા ક્યા,
પ્યારી પ્યારી તેરી ગુફ્તાહે મદીને વાલે.

સબ નબી **તાબએ-ફરમાન** હે તેરે મવલા,
અંબીયા કા હય તુ સરદાર મદીને વાલે.
સખ્ત મુસ્કીલમે ગીરફતાર હે શયદા તેરા,
અલમદદ સૈયદે અબરાર મદીને વાલે.

ગઝલે-સાબરીજાન. —:▭:—

કહાંકી શોખીયાં આ રબ ભરીંથીં મેરે નાલેમે,
તડપનેકી સીફત પયદા હુઈ તડપાને વાલેમે.
તેરે સોઝે જુદાઈને બી કીહે તુરકા તર ગરમી,
પડી હે રાતસે કુચ્છ ફુટ મેરે દીલકે છાલેમેં.
ચલે અબ બાગમાં હમ દેખ લે તુ અપને **ગુલશનકો.**
ગુલોંકી બુ ગુલોંમેં રંગ હે લાલેકા લાલે મેં.
પુકારેં ચાંદકો જીસ શબ કોઈ આંખોમેં ફીરતાહો,
હમારા ચાંદ દો •હાલોંમે હે, તુ એક હાલે મેં.

ગઝલે-કમાલ—શરારતજાન-અજમેરી—

કયા બતાઉં કયા મુઝે અય બંદા પરવાર ચાહીયે
એક તુમાસા ખુબસુરત દીલકે અંદર ચાહીયે.
બાંધતે હે તુમ અબસ ઈતની બડી **તલવાર** કયું,
તુમ તો નાઝુક હો તુમ્હે છોટાસા **ખંજર** ચાહીયે.
કમસીની હે તો નીરાલી હેં ઝીદ—બી યારકી
ઓર યે કેહતે હેં દીલ—દીલકે બરાબર ચાહીયે.
ઝીબ્હે કરનેકા તરીકા યાદ હી અબતક નહીં,
વકતપર બ્હના તુમ્હે **અલ્લા હો અકબર** ચાહીયે.
હોસલા પુરાતો હો જાએ **શહીદે નાઝકા.**
રહમે **બીસ્મીલકે** લીયે દામાને મરકર ચાહીયે.

અપને **નાવીકસે** કહો ઉતરે જીગરમેં ઓરભી,
ઇસ **તકાઝેકે** લીએ **પલ્લા** બરાબર ચાહીયે.
છોડદો ઇનકો બુતોંકી દોસ્તી અચ્છી નહીં,
અય **કલામ** અબ તો તુંમ્હે અલ્હાકા ડર ચાહીયે.

ગઝલે-મીરઝાં—સાહબજાન

કીસ્સા ભી મેરી શામે તફકુરકા **તુલ** હે,
ફીર યેભી હે કે ઉનકી તબીયત **મલુલ** હે.
બીન આરઝુએ યાર યે **જીના ફુઝુલ** હે,
ગો લાખ અશરતે હોં મગર અબપે **ભુલ હે,**
ક્યું લફઝે આરઝુપે બીગડતે હેં આજ વો,
કલતક તો કેહ રહે થે કે સબ કુચ્છ કબુલ હે.
ના કામ ના મુરાદ રહા મેં તમામ ઉમર,
ય આપકી ખતા નહી હે મેરી ભુલ હે.
હમ—નકદ—જાન દેતે હેં બાઝારે ઇશ્કમેં,
ઇકરાર આપ કરેલેં તો કીંમત **વસુલ** હે.
રંગોમે રંગ હે તુંહી બુઓમેં બુ તુંહી,
ગુનચોમે ગુનચા હે તુહી ફુલોમેં ફુલ **હે.**
મીરઝાં ખિયાલે ખામ કુ ઉમ્મીદે વસ્લે યાર,
યે આરઝુ અબસ યે હસરત ફઝુલ હે

ગઝલે-જલીલ—તર્જે-કવ્વાલી—

હમતો કસુર વાર હુયે **આંખ ડાલકે,**
પુછો તો નીકાલે ક્યું થે વોહ **જોબન** નીકાલકે.
કહેતે હંય **આશીકોસે** યે અન્દાજ ચાલકે
રખદો કદમ કદમ પે **કલેજા નીકાલ કે.**

નાદીમ હું જીકર છોડકે મે દીલકી ચોટકા,
કહેતે હય વોહ દીખાવો નહિ દીલ નીકાલકે.
દીલ દે કે ભી વોહી હય નવાબકા હોસલા,
કહેતે અભી સે' તો રખદો કલેજા નીકાલકે.
સુન્ને કો સુનયે શૌકસે આશીકકી દાસ્તાં,
લેકીન જરા સંભાલકે કલેજા સંભાલકે.
રાજી વસ્લ પર તો ઉન્હે કર લીયા મગર,
પુછા જો વખ્ત બોલે, કે બાદ ઇન્તેકાલ કે.
છોટાસા ઇસ પરીકા જો કદ હુર દેખલે,
તોબા પે કયામતીયા કહે શાખે નીકાલ કે,
લખી હય ખાહ કે ખુને જીગર યે ગઝલ **જલીલ**,
મીસરા નહી હય શએરકે ટુકડે હય લાલ કે.

ગઝલે-એબાઝ. —:▭:—

ખીયાલે **ઝુલ્ફે-લયલા** જાન બન કર દીલમેં રેહ જાતા
જુનુંને કેસકા પરદા અગર મહમીલમેં રહે જાતા.
વો કયા પાએ ભલા તેરી કમરકો ઢુંડને વાલા.
ખલક કર ઘરસે જો દીલ પહેલેહી મંઝીલમેં રેહ જાતા.
કરે આદમ મુકાબીલમેં અગર આયના ભી હોતા,
મેરે મહેવસ તેરા મુંહ દેખકર મહેફીલમેં રેહ જાતા.
હમારે ખુને નાહકકી શહાદતકો બહોત કુચ્છ થા,
જો એક ધબ્બા લહુકા દામને કાંતીલમેં રહે જાતા.
ન યુ બે પરદગી હોતી ન રૂસવાએ જહાં હોતા.
મઝા જબ થા કે તુ એબાઝહી કે દીલમેં રાહ જોતા.

ગઝલે-સાગીર—

દીલ લગાલો તો મય **તસ્વીરે-વફા** બન જાઉ.
તુમ નીભાલો તો **ખુદા** જાને મેં ક્યા બન જાઉ.
આસ કેહતી હય કે હય યાસકા આસાન ઇલાજ,
દરદકા હય યે તકાઝા કે **દવા** બન જાઉ.
તેરે કદમોંપે પડે રેહનેકા **મૌકા** મીલ જાએ,
યા **ઇલાહી** મે તેરી **ઝુલ્ફે લયલા** બન જાઉ.
નાલા કહેતા હય કે તુફાન બપા કર દું મે,
આંખ કેહતી હય કે સાવનકી ઘટા બન જાઉ.
મેરી **હસરત** કોઇ બંદાહી બનાલે મુજકો,
ઓર ઉસ બુતકી **તમન્ના** હય કે **ખુદા** બન જાઉ.
વોહ પરી બનકે શબે વસલ અદાસે બોલે,
ક્યું કહો તો સાકી અબ ઓર મે ક્યા બન જાઉ.
નહિ **સાગીર** હું મગર હય મેરા દાવા સાગીર,
યાર ડાલે તો મએ **હોશ-રૂબા** બન જાઉ.

નઇ-ગઝલ—

પહેલે તો શોકકે ખાંક દરે **મયખાનાં** બનુ.
ફીર તેરે જામસે બેખુદ બન **મસતાના** બનુ.
મસત શયદા બનુ રૂસવા બનુ **દીવાના** બનુ,
શોક કેહતા હય તેરે ઇશકમે ક્યા ક્યા ન બનુ.
અસરે જોસે જુનુ દોનો તરફ **હો** યકસાં,
તુ અગર **શમઅ** બને મેં તેરા **પરવાના** બનુ.
જબસે વોહ સુરત પરેશાં નજર આયા હય.
દીલે સદ ચાક મચલા હય કે મેં શાના બનુ.

મયકશો બાદે વહદતકા સુરૂર એસા હો,
ખુદહી **સાકી** બનુ ઔાર ખુદહી **પયમાના** બનુ.

નઇ-કવ્વાલી—ગઝલ—

ન લટકો ખીડકીયોમેં ગીર પડોગી એક કર દેખો,
ઇશારા મેભી કરતા હું ઝરા **મેરી તરફ દેખો.**
કીસી કમસીનપે નાહક તુમ અપની જાન ખોતે હો,
ઝરાસા દેદો **દીલ** મુઝકો તો ફીર મેરા **જીગર** દેખો.
મુઝે માલુમ હય તુમ ગીર પડોગી **આજ કલ પરશુ,**
ઝરા **નાઝુક બદન**-પતલી કમર, કુછ ગૌર કર દેખો.
કીસી ગોરે બદનકા દેખકે તુમ હો ગઇ **શયદા,**
હય કીસકી ઇન્તેઝારી, મેરી જાં મેરી તરફ દેખો.

નઇ-ગઝલ—કવ્વાલી—

જામે ઝમરૂદીકા હય દોર **અનવજુમનમેં.**
તાઉસ નાચતા હય કીસ શૌખસે ચમનમેં.
અબરે બહાર પુરસે ખોલે જો બાલ સરકે,
કતરે ટપક ટપકકે **મોતી** બને લગનમેં.
માથેપે ચાંદની રખ્ખી જો **માહ** જબીને,
હરકત **હોઇ** ફુલકો **ચાંદ** આ ગયા ગહનમેં.
ખુલવાઇ **ફુરદ** કીસને દોળા **લુહુ** કીધરકા,
લયલા સમા રહી હય **મજનુ** કે તનબદનમેં.

ગઝલે-ફીરોઝ— —:▭:—

માસુક સે સચ **હે** કીસીકો ભી **વફા** હૈ કબ ઉનકો હયા **હૈ,**
આશક તો સદા **યાર** કે કુચેમે **ફના** **હૈ,** **પા** બંદ **રજા** **હૈ.**

મજનુ કોહુવા **ઇશક** કભી ચેન ના પાયા, તન અપના ગુમાયા,
હર **હો** જે બદન ઉનકે તો **લૈલી** કી સદા હે, ઓર આહુઈ બુકા હૈ.
હમ ઉનકા મોહબ્બતમે હે યે જાનસે બેજા, અબ જીના દુશવાર હૈ,
રે **અલ્લા** કોઈ પુછો ઓ ક્યું મુજસે ખફા હય. કયા મેરી ખતા હૈ.
કીયા ખુબ નીકાલા હે નયા જુલમકા અંદાજ. સુનતી નહી **ફરીયાદ,**
એ **તેગ** દીયા કરતે હે, યે **જોરો-જફા** હે, યે કૈસી મજા હૈ.
"**ફીરોજ**" હુવા ઇશકમે યે હાલ કીયુ અબ હર, ઓ વાયે મોકદર,
ગયરોપે મરતે હે તુ ક્યું ઉનપે **ફીદા** હે, અફસોસ કી જા હૈ.

ગઝલે-ફીરોજ. —:▭:—

ઓ **આશકુ** કો દેખ લો જીન્કી ખુદી જાતી રહી.
હમ મર મેટે હે **ઇશકમે** જબ **દીલરૂબા** જાતી રહી-ઓ૦
કંઈ **ઝેર** ખાકર **મરગએ** કંઈ **શીર** કટાકર ગલ ગએ,
એ હસીનો કે સીતમ ગર ખાક છીન વાતી રહી-ઓ૦
કંઇ **શુફી** ઇમિસે **તરગએ** કંઈ **ડુબકે** મર ભી ગએ,
લાંખો કો નથની નાકમે પેહે નાકે બતલાતી રહી-ઓ૦
નઉસે-રવાંશે બાદશા હુ કી-ભી ઉસને **ધાતકી,**
રૂસ્તમ પહેલવાં કોભી યેલા **જેર** કરવાતી રહી-ઓ૦
દુનીયામે આકર **ઇશકકી** યેહી મઝા તો દેખલો,
જગલાં વયદાન મે યે દીન રાત ભટકાતી રહી-ઓ૦
ઉમર ભર જીસ્કો **કલેજેસે** લગાતે હો રહા,
વો જોશે **જફાકે તીર** ભીજગાં હમપે બરસાતી રહી-ઓ૦
કેસે કેસે **નવજાવાંનો** કો જલાયા **ઇશકને,**
જેસે સમે પરવાનેકે ભુનકર ખાતી રહી-ઓ૦
ક્યા **ઇશક** થા **આશકુ**કો **રબકી** રહેમત મે જાનદી,
યે **જબે** **મન્સુરકા** સુલ્લી યે ચમ્પાતી રહી-ઓ૦

લૈલી તો મજનુ પર ફીદા મજનુ હુવા અશકે ખુદા,
જબ ઇશકકી ધુન્ટી બજી તન મનકો ભડકાતી રહી–ઓ૦
હીર–રાંઝાં કી તો શાદી હો ગઇથી ખ્વાબમે,
પાંચ પીરોકા કરામદ જબ નજર આતી રહી–ઓ૦
ઠોકરસે મુરદેકો જીલાયા ઇશકને તબરેજને,
કુબ્બેઇ જન્લાકી શદાથી વોહ ખીચ પાની રહી–ઓ૦
ઇશ મરીઝ ઇશ્કકા દારૂ કહી મીલતી નહી,
જબ મીલી ઓ **દીલ રૂબા** સારી મરજ જાતી રહી–ઓ૦
અબ જમાંના હે ઠગાંકો દેખલો તુમ દોસ્તો.
નેકી જો થી વો ઘટ ગઇ, **બુરાઇ** નજર આતી રહી–ઓ૦
શોકસે આયેથે કીયા પરવાના બનકર જલગયા,
માસ ખાકર ખુન પીકર હડી પીસવાતી રહી–ઓ૦
ચાર દીનકી જીન્દગીમે કુછતો અપના કર ચલો,
ધન–દૌલત કી હવસ અબતો જાતી રહી–ઓ૦
હાયા ક્યા ઊલટા જમાના આ ગયા હય અએ "ફીરોજ",
જીસકો પાલા નાજસે **ખજર** વો બતલાતી રહી–ઓ૦

ગઝલે–મહમુદશાહ—

ચલો સખી **અજમેર** નગરકો **ખ્વાજાકા** જોબન દેખ તો લો,
ફુલોંકી ચાદર માથે ઓઢ વોહ મનમોહન દેખ તો લો.
નુરે ઇલાહીકા મેહ બરસત હે **ખ્વાજા** પીયાકી ફુલી બહાર,
દુલા ચીશતી બન બેઠા હે આકે દરશન દેખ તો લો.
સજ રચી હે ધુમ મચી હે ગુન ગાવત હે **હુરે મલક,**
કયસો સજો હે ચોખટકો મોરે **ખ્વાજાકા** આંગન દેખ તો લો.
જો માગત હે ચીશતી પીયાસે ભર પાવત હે મનકી મુરાદ,
દે તુ **દાતા** અન ભીકારીકો ખાસા ભોજન દેખ તો લો.

તુમરે ડગરવાપે આન પડા હય **મહમુદશાહ** અય ગરીબ નવાઝ,
ગયેર ભયા હે હાલ મેરા તુમ ખોલકે ચીતવન દેખત **લો.**

ગઝલે-શૌકત— —:▭:—

પરદેસે અયાં રૂખકી જબ **જલ્વગરી** હોગી,
મુસાફી તરહ હમકો **બે** ખબરી હોગી.
હો જાવે અગર **આશક** ઉસ સુરતે ઝેબકા,
કાસીદસે ભલા ક્યું કર ફીર **નામાબરી** હોગી.
કાસીદ યે પતા કમ હયે કયા કુચએ જાનાકા,
દસ બીસ ખડે હોંગે જીસ જા વો પરી હોગી.
કોઇભી નહી હોગી હમગાહ મેરે મરકદમે,
હોગી મેરી તનહાઇ ઓર બે ખબરી હોગી.
જલ જાતા હયે જન ઉગતા હયે સબ્ઝ ચેમ્બાબીદા,
શૌકત તેરે મરકદપે કયા ખાક હરી હોગી.

નઇ-ગઝલ—તર્જે-કવ્વાલી—

યે જલવા કીસીકા હે સમાયા મેરે દીલમેં,
આંખોમેં હે **હસરત** તો **તમન્ના** મેરે દીલમેં.
જીસકા ન **નશાં** કાબમા વ બુત-ખાનેમેં પાયા,
વોહ શાખ સરાપા, નઝર આયા મેરે દીલમેં.
હે શાકેમેં દીદારકે હર રંગસે જાહીર,
બરકે શરરે તુરકા જલવા મેરે દીલમેં.
જાં તનમેં હે ઓર જાનમેં જાનાંકી હે તસવીર,
શોઅલેમેં ઝીયા ઓર વોહ **શોઅલા** મેરે દીલમેં.
ક્યું સીનઅતે બેચુનીયે સાનેઅ-પે નદું જાન,
કતરેમેં વોહ દરીયા હે વોહ **કતરા** મેરે દીલમેં.

ચક્સાં સે રહે ઈશ્કમેં કુફ્ર ઔર **ઈસલામ,**
કાબા મેરે દીલમેં હે **કલીસા** મેરે દીલમેં.
હર આન નઈ શાન હે ઉસ **યારકી** રહી.
હોતા હે તમાશે-પે તમાશા મેરે દીલમેં.

ગઝલે-હશ્ર—તર્જે-લાવની—

સરદાર કીએ જાતે હય સબી **અલ્લાહને** સબ **અવતારન** મેં,
નુર-નબી કી જ્યોત ભરા જયસે ચંદકી જ્યોત **સીતારન** મેં.
મુઝે દોજખકા હાલ ન સુના કીસીને ઔર કો વાઇજ જા બહેકા,
હમ બંદે **શાહે અરબ** કે યહાં ક્યું કાયા જલે **અંગારન** મેં.
ખુદાને ઉનકો સબ્ર દીયા કીસ જબ્ત સે વઅદે કો પુરા કીયા,
એક સીસ હુસેન અકેલા લડા—છે લાખ કટારન કી ધારનમેં.
એક દીન અયસા હોગા મયદાને **હશ્ર** બપા હોગા,
કુચ્છ મુઝ બેકસ કી ભી યાદ રહે, એક મંય ભી હું દુઃખીયારનમેં.

તમામ શુદ.

વાંચવા લાયક ડીટેક્ટીવ વાર્તાઓ.

ચાર લાખની ચોરી	૦-૮-૦
મોહીની ઉર્ફે મરીયમ અથવા ડાકુની દીકરી	૦-૧૨-૦
ડીટેક્ટીવ કુતરો અથવા બહરી કે બહેન ...	૦-૧૨-૦
ચોકટનો એક્કો...	૦-૮-૦
લાલનો એક્કો	૦-૮-૦
હનુમાનની મુર્તી અથવા ચકરદાર ખુન ...	૧-૦-૦
અઠંગ ઉઠાવગીર અથવા ચાલાક ચોર ...	૦-૧૨-૦
મોહબત કે ખુન	૦-૮-૦

નવીન વાર્તાઓ.

વસંત અને ગુલાબ	૦-૮-૦
સતી કે શંખણી	૦-૬-૦
ભેદી રાજકુમાર	૧-૮-૦

જાદુ-હુન્નર.

કાકશાસ્ત્ર	૧-૮-૦
હુન્નર શિક્ષક	૧-૪-૦
જાદુકળા	૧-૦-૦

દરેક બુકો વી. પી. પોષ્ટથી રવાના કરવામાં આવશે. માલ મંગાવનારાઓએ પોતાનું સરનામું હમેશાં મોટા અક્ષરે લખતાં રહેવું. દરેક માલની કીંમત ઉપરાંત પોષ્ટ ખર્ચ વધુ—વાંચવાલાયક બુકો મળવાનું ઠેકાણું:—

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળાવ-સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, બાજવાળી પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.